

Коларов Атанас. Роден на 25 март 1934 г. в Лом. Като шахматист израства и се оформя в Русе, където семейството му се премества да живее. В официални шахматни състезания започва да участва 14 годишен. Дебютира на полуфинала във Варна през 1948 г.- 4-5 м. с 8,5 т. от 14 [+6=5-3] и играе на финала. През следващите години набира опит и се утвърждава като добър състезател. След отличното му представяне на финала през 1953 г. – 3-4 м. (с Г. Трингов) е включен в националния отбор и в продължение на 20 години е неизменен участник в него. Участвал е в 14 финала за републиканско първенство, като 5 пъти е бил втори. През 1964 г. губи срещу Н. Пъдевски мач за титлата 1,5:2,5. Играл е на 6 олимпиади – 59 партии [+22=27-10] .включително и в Лугано през 1968 г. където отборът на България постига най-големия си успех – печелейки бронзовите медали. Участвал е в 6 световни студентски първенства, от които е носител на 2 сребърни и един бронзов медал. Най-добър резултат постига в Рейкявик през 1957 г., когато побеждава гротмайсторите Б. Ларсен, Ф. Олафсон, У. Ломбарди, П. Бенкьо и др. Международен майстор е от 1957 г., а от 1968 г. е носител на званието “Заслужил майстор на спорта”. Призьор от редица международни турнири: Ерфурт (1955) – 2 м.; Улан Батор (1956) – 2 м.; Варна (1965 и 1966) – 2 м. и др. След 1970 г. се оттегля от активния шахматен живот. Участва епизодично в отборни състезания и на турнирите във Варна и Приморско. Завършил е ВМЕИ и работи като инженер, програмист.

